EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Opinió | 24 | Actualitzat el 21/08/2017 a les 19:21

Aprenent a llegir

Â
En ple agost i davant del full blanc de l'ordinador em pregunto de què puc parlar perquè algú em llegeixi. De fet, ho penso sovint. En plena era digital, amb un "feedback" força immediat (a través de likes o comentaris a xarxes socials) és fàcil qüestionar-se si segueix havent-hi algú darrere el seu ordinador que em llegeix, que ens llegeix, i que reflexiona i/o dóna una nova vida útil a aquells pensaments i/o idees que anem descarregant damunt el paper (digital, s'entén). És difícil escriure sense saber qui et llegirà i també és difícil ser lector en els temps que corren. Ser selectiu, crític, arriscat i, en alguns casos, "prosumer" (consumidor-productor de contingut).

El volum de contingut en línia és tan exageradament gran que és difícil discernir si allò que estem llegint té una validesa contrastada o si es podria dipositar amablement al contenidor de la brossa. No tinc clar si alguns continguts publicats serien fàcilment reciclables.

Sense adonar-nos-en, cada un de nosaltres acaba absorbint la realitat segons el filtre que decideix aplicar-hi. És una espècie de lectura al més pur estil: "tria la teva aventura" que acaba condicionant les nostres ideologies i els nostres pensaments. Per entendre'ns i per posar un exemple fàcil: És obvi que no veurà amb els mateixos ulls ni el mateix prisma el procés d'independència català un lector del diari "Ara" que un lector del diari "La Razón". Consumim el que consumim és important saber qui ens ho explica, qui ens ho serveix. La creença a cegues sense contrastar hauria de ser una primera prohibició implícita al difícil repte de llegir "online" esquivant l'"spam" i els actes de propaganda ideològica. Som vulnerables a la manipulació.

Aquí van alguns consells breus i ràpids que poden ser útils per tal de fer una lectura productiva i lliure d'enganys. O, si més no, minimitzant-los:

Informem-nos sempre de qui/què hi ha darrere d'allò que llegim. Ens ajudarà a saber distingir entre els dos conceptes clau del punt número 2.

Ens caldrà aprendre a diferenciar informació d'opinió. L'opinió ens alimentarà l'ànima i combinada amb més opinió i sumada a la informació ens ajudarà a crear la nostra pròpia percepció dels fets. És una espècie de fórmula química. No donis validesa a una opinió pel simple fet que l'expressa algú a qui admires. És interessant llegir opinions afins i contràries. Ens enriqueix i ens dóna perspectiva sobre les coses.

Twitter (extrapolable a la resta de xarxes socials) no és una font d'informació fiable. Ens pot ser útil per la seva immediatesa però és un canal social amb les coses bones i dolentes que això implica: rapidesa d'informació i de desinformació. És una xarxa d'opinió.

Cercar a internet és útil, però com a lector cal llegir en paper. Llegeix llibres, viatge, escolta, conversa, connecta't sense estar connectat a internet. I, només així, la teva opinió esdevindrà més rica, més autèntica, més formada i més veritablement teva. Pura, malgrat les influències, però no influenciable.

Per tant, estimat lector/a. Si m'estàs llegint, gràcies. En ple agost, gràcies dobles. Acaba de gaudir de l'estiu. Llegeix i ensenya a llegir. La lectura no només és lligar lletres i paraules sinó interpretar i generar reflexió. Observa i contrasta. A mi també, és clar. Ningú és tan savi com per dir-te què has de creure i/o pensar. Bona lectura.